

Sygnatura akt II C 570/16

Obraz 1

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant staż. M. Ż.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 listopada 2017 roku w Ł.

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 975,89 (dziewięćset siedemdziesiąt pięć 89/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 października 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 804,54 (osiemset cztery 54/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. obciąża, tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków, na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi:
  - a) powoda kwotą 1,36 (jeden 36/100) złotych, którą ściągnąć z roszczenia zasądzonego w punkcie 1. wyroku;
  - b) pozwanego kwotą 2,13 (dwa 13/100) złotych.

Sygn. akt II C 570/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23 sierpnia 2016 roku P. R., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., o zapłatę kwoty 1600 zł tytułem częściowego odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

(pozew z uzasadnieniem k. 2-4; pełnomocnictwo- k. 6)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazano, że wyplacona przez pozwanego kwota odszkodowania odpowiada wysokości szkody i jest wystarczająca by przeprowadzić skuteczną i zgodną z technologią naprawę pojazdu.

(odpowiedź na pozew k. 28; pełnomocnictwo- k. 29; odpis z KRS pozwanego- k. 31- 35)

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny:

W dniu 7 marca 2014 roku około doszło do kolizji drogowej, podczas której uległ uszkodzeniu samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący przedmiotem własności G. H.. Sprawca kolizji miał zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

(okoliczności bezsporne)

Podczas kolizji drogowej, uszkodzony został zderzak tylny pojazdu marki V. (...).

(opinia biegłego sądowego k. 66-89)

G. H. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 20 marca 2014 roku pozwana przyznała i wypłaciła na rzecz G. H. kwotę 631,66 zł.

(zgłoszenie szkody k. 37-39, decyzja o wypłacie odszkodowania k. 49)

Umową przelewu z dnia 31 marca 2014 roku G. H. przeniosła na P. R. wierzytelność przysługującą jej wobec zakładu ubezpieczeń z tytułu uszkodzeń wyżej wskazanego pojazdu.

(umowa przelewu wierzytelności k. 7)

Powód, nie zgadzając się z wyceną szkody, zlecił sporządzenie prywatnej wyceny, którą przedłożył pozwanemu. W piśmie z dnia 9 kwietnia 2016 roku, doręczonym w dniu 12 kwietnia 2016 roku, pełnomocnik powoda wniósł do pozwanego o wypłatę kwoty 4030,48 złotych tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2380,31 złotych od dnia 10 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, w terminie do dnia 19 kwietnia 2016 roku. Wskazano, iż na powyższą kwotę składa się kwota 2380,31 złotych tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu, kwota 450,17 złotych skapitalizowanych odsetek ustawowych i kwota 1200 złotych tytułem poniesionych kosztów pomocy prawnej.

(kopia opinii prywatnej k. 21-22, wezwanie do zapłaty k. 23, dowód doręczenia k. 24)

Szacunkowy koszt naprawy pojazdu G. H., ustalony przy zastosowaniu cen części oryginalnych i średniej stawki za roboczogodzinę na poziomie 100 zł netto, stosowanej przez firmy naprawiające pojazdy powypadkowe w regionie (...) w roku 2014, wynosił 1.607,55 złotych brutto.

(opinia biegłego: podstawowa- k. 66-89; uzupełniająca k. 93-95)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Podstawą prawną odpowiedzialności ubezpieczyciela za skutki wypadku jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów oraz przepis art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz umowa została zawarta. Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392), z ubezpieczenia z umowy OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierowca pojazdu mechanicznego są zobowiązani, na podstawie prawa, do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę. Pozwany jako ubezpieczyciel z umowy ubezpieczenia OC zawartej ze sprawcą szkody w majątku powoda wstąpił na podstawie art. 805 k.c. w sytuację prawną

sprawcy szkody odpowiadającego z mocy art. 436 § 2 k.c. Przepis art. 436 § 2 k.c. stanowi, że w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, samoistni posiadacze tych środków mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód na zasadach ogólnych, to jest na zasadzie winy. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, unormowanej w Kodeksie cywilnym. Odpowiada on zatem za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, winno objąć pełen koszt przywrócenia stanu poprzedniego – pełen koszt naprawy pojazdu (art. 361 § 1 i 2 k.c.). W rozpoznawanej sprawie wysokość przyznanego odszkodowania winna zatem odpowiadać rzeczywiście uzasadnionym kosztom naprawy spornego pojazdu. W oparciu o sporządzoną opinię Sąd przyjął oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), ustalony przy zastosowaniu cen części oryginalnych i średniej stawki za roboczogodzinę na poziomie 100 zł netto, na kwotę 1.607,55 złotych brutto. W przedmiotowej sprawie zakres uszkodzeń w pojeździe został zgodnie przyjęty przez strony i nie był kwestionowany, uszkodzenia uwzględnione w postępowaniu likwidacyjnym zostały przyjęte przez biegłego. Biegły sądowy wyliczył koszt naprawy pojazdu w systemie (...). Opinia ta została sporządzona zgodnie z zasadami logiki i wiedzy powszechnej. Biorąc pod uwagę jej podstawy teoretyczne, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków Sąd uznał opinię za w pełni miarodajną i wyczerpującą.

Powód był zatem uprawniony do domagania się zwrotu poniesionych kosztów naprawy w kwocie 1.607,55 złotych, pomniejszonych o już wypłacone odszkodowanie w kwocie 631,66 złotych. Różnica pomiędzy powyższą kwotą a wypłaconym odszkodowaniem wynosiła 975,89 złotych.

O odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc. Stosownie do treści tego przepisu, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Istotnym, zatem jest ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia. Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 kc), chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe. Jednocześnie, w sytuacji, w której doszło do wydania decyzji w przedmiocie odszkodowania, zakład ubezpieczeń pozostaje w opóźnieniu dopiero wówczas, gdy poszkodowany, nie zgadzając się z tą decyzją, wystąpi z żądaniem zapłaty oznaczonej kwoty odszkodowania. Inaczej bowiem nie można mówić o opóźnieniu ubezpieczyciela- w okresie od wydania decyzji do podjęcia przez poszkodowanego zachowania, z którego wynika, że nie akceptuje stanowiska ubezpieczyciela z jednoczesnym wskazaniem, jakie jest konkretnie żądanie w stosunku do ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie, takie żądanie zostało skierowane przez powoda do pozwanego dopiero w 2016 roku, a więc odsetki ustawowe za opóźnienie winny być naliczane od dnia następnego po doręczeniu pozwu, nie zaś jak wskazano w pozwie, po upływie 30 dni do dnia sporządzenia wyceny przez pozwanego.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 kpc, rozdzielając je stosunkowo. Powód żądał kwoty 1.600 zł. Zasądzona na jego rzecz kwota stanowi ok. 61% dochodzonego roszczenia. Łączne koszty procesu poniesione przez strony w sprawie z powództwa powoda wyniosły 3314 zł. Na koszty procesu w kwocie 2097 poniesione przez powoda, złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 80 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1200 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także koszty wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 800 zł. Natomiast koszty procesu poniesione przez pozwaną obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1200 zł, oraz opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa. Zasądzona od pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwota 804,54 zł uwzględnia procent w jakim powód wygrał sprawę, koszty poniesione w toku procesu przez obie strony i stanowi różnicę między kosztami należnymi, a poniesionymi.

Stosownie do przepisu art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jeżeli przepisy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi dokonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując przepisy art. 113 tej ustawy. W niniejszej sprawie Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatki w kwocie 3,49 złotych,

na które złożyła się kwota wynagrodzenia biegłego sądowego. Z uwagi na wynik postępowania Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc, obciążył powoda kwotą 1,36 zł, zaś pozwaną kwotą 2,13 zł, na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, tytułem brakującej części kosztów wynagrodzenia biegłego, którą w stosunku do powoda nakazał ściągnąć z zasądzonego na jego rzecz roszczenia.